

SLOVENSKO A JADRO EÚ

Inovatívny a modernizačný potenciál
Únie: Kľúč k lepšej budúcnosti? 1

Ed Turner:
Nemecko nebude naklonené
francúzskym návrhom
na sociálnu úniu 2

Ako reformovať Slovensko?
Komisia nám reformné plány
nepripraví 4

Francesco Briganti:
Jadro je samo osebe príliš
úzky formát 5

Akých politik sa dotýka jadro EÚ? 6

Autori špeciálu:
Pavol Szalai, Lucia Yar,
Zuzana Gabrižová

Práce na európskom jadre sa začali (zdroj: Pixabay.com)

INOVATÍVNY A MODERNIZAČNÝ POTENCIÁL ÚNIE: KĽÚČ K LEPŠEJ BUDÚCNOSTI?

Autor: Lucia Yar

Maroš Šefčovič a Peter Pellegrini sa počas konferencie zhodli na tom, že Slovensko musí deklarovat svoje jasné smerovanie v Únii.

„Takto pred rokom sme s napätím očakávali výsledky referenda o odchode Spojeného kráľovstva z EÚ,“ pripomenul účastníkom na úvod konferencie *EÚ v roku 2017: Ako zaistiť lepšiu budúcnosť Európy?* Dušan Chrenek, vedúci Zastúpenia Európskej Komisie na Slovensku.

Od rozhodnutia Spojeného kráľovstva opustiť Úniu prešiel už takmer rok a jej smerovanie a ďalší vývoj ako bloku 27 krajín je stále diskutovanejšou témou.

Vladimír Bilčík zo Slovenskej spoločnosti pre zahraničnú politiku (SFPA), ktorá konferenciu zorganizovala spolu so Zastúpením Európskej komisie na Slovensku, konštatoval, že diskusia o identite dominovala ostatným 12 mesiacom, no do popredia sa čoraz viac dostávajú hospodárske témy.

Aj preto sa v úvodnej debате konferencie, s hosťami Petrom Pellegrinim, podpredsedom vlády Slovenskej republiky a Marošom Šefčovičom, podpredsedom Európskej komisie venovali najmä inovatívne a modernizačnému potenciálu EÚ.

BUDÚCNOSŤ OHRANIČENÁ DÁTUMOM NAJBĽIŽŠÍCH VOLIEB

Podpredseda Európskej komisie, zodpovedný za Energetickú úniu vidí úspešný vývoj v EÚ závislý na štyroch kľúčových faktoroch: v postoji Európanov k partnerskej

spolupráci v Únii, v nových rámcoch geopolitickej situácie, v ekonomických megatrendoch štvrtej priemyselnej revolúcie a v energeticko-klimatickej transformácii.

„Diskusiu sme (v Komisii) chceli rozprúdiť aj návrhom piatich scenárov,“ pripomína Šefčovič odkaz Bielej knihy o budúcnosti Európy, ktorú Junckerova komisia vydala v marci.

Peter Pellegrini, podpredseda vlády pre investície a informatizáciu konštatoval, že na Slovensku aj v Európe mu chýbajú vizionári a diskusia o budúcnosti je často „ohraničená dátumom budúcich volieb“.

Práve Pellegriniho úrad má na starosti koncipovanie mapy, ktorá má implementovať dlhodobé ciele Slovenska do roku 2030.

Sám však varuje pred chybou, ktorú robia mnohé krajiny: „Zadefinujú sa ciele a termíny, a potom sa k nim nejakým spôsobom snažíme dostať. A keď vidíme, že sa nedodrží buď termín, alebo cieľ, tak sa termín posunie, alebo sa znižujú ciele preto, aby sa niečo splnilo,“ hovorí Pellegrini.

Správnou cestou je podľa neho zmena nástrojov počas obdobia tak, aby sa dodržal aj termín, aj ciele.

SPRÁVNE ČERPANIE

Maroš Šefčovič je v súčasnosti aj členom tímu komisárov, ktorí pripravujú plán sedemročnej finančnej perspektívy EÚ. „Bude to strašne ťažká téma,“ konštatuje podpredseda Komisie.

Do tradične veľkej diskusie, ktorá musí skončiť jednohlasnou zhodou, prichá-

(pokračovanie na ďalšej strane)

dzajú témy odchodu čistého prispievateľa, Veľkej Británie, otázka hospodárenia s verejnými financiami, ale najmä formy prevencovania nového spôsobu financovania v Únii.

Šefčovič v tejto súvislosti spomenul najmä investičné plány, podobné Junckerovmu fondu, či prepájanie rôznych zdrojov financovania, tzv. blending, ako možnosti, ktoré

Na Slovensku aj v Európe chýbajú vizionári a diskusia o budúcnosti je často „ohraničená dátumom budúcich volieb“.

sa v Komisii skloňujú.

Už dnes má ale Slovenská republika problém z existujúcich finančných mechanizmov, ktoré fungujú na podobnom princípe, čerpať prostriedky.

„Spohodneli sme,“ konštatoval Pellegrini a dopĺňa: „Už vyše sedem rokov disponujeme zdrojmi z EÚ a tie si rozdeľujeme v Bratislave. Je to podstatne jednoduchšie, ako uchádzať sa o zdroje z globálnych grantov, ktoré sa rozdeľujú v Bruseli“.

Obaja rečníci sa zhodli na tom, že financovanie infraštruktúry už nebude prioritou, nakoľko krajina základnú bázu má a často krát o nej mnohí ani nevedia. „Peniaze by

Eurokomisár Maroš Šefčovič (vpravo) a podpredseda vlády Peter Pellegrini (zdroj: SFPA)

sa mohli a mali využívať najmä na platy vyskumníkov,“ dodal Pellegrini.

SPRÁVNOSŤ NASTAVENIA MECHANIZMOV

Podpredseda vlády načrtol aj tému celkového nastavenia podpory inovatívnych projektov v EÚ, ktorá musí byť riešená pragmaticky.

„V európskych krajinách vznikajú mnoho krát výborné inovácie, podporené z peňazí európskych daňových poplatníkov. A ako náhle sa ukáže, že je inovácia životaschopná, okamžite sa presunie mimo európsky priestor, kde sa stáva globálnou a kde tečú aj jej zisky,“ upozorňuje Pellegrini na efektívitu financovania.

Diskusia o financovaní bude prebiehať aj

Je dôležité, aby Slovensko jasne deklarovalo, kam chce patriť a aby čestne prezentovalo svoju víziu, a tak trochu potiahol so sebou aj stredoeurópsky región.

v súvislosti s oblasťami, do ktorých by mali investície smerovať, či ich formami a podmienením napríklad rešpektovaním pravidiel právneho štátu, hovorí podpredseda Európskej komisie.

„Je preto dôležité, aby Slovensko jasne deklarovalo, kam chce patriť a aby čestne prezentovalo svoju víziu, a tak trochu potiahol so sebou aj stredoeurópsky región,“ uzavrel Šefčovič. ■

ED TURNER:

NEMECKO NEBUDE NAKLONENÉ FRANCÚZSKYM NÁVRHOM NA SOCIÁLNU ÚNIU

Autor: Pavol Szalai

Berlín nemá veľkú chuť harmonizovať sociálne štandardy v Európe, hovorí britský politológ.

Ed Turner vedie katedru politológie a medzinárodných vzťahov na Aston University v Birminghame. Je odborníkom na európsku a nemeckú politiku. Do Bratislavy pricestoval na konferenciu EÚ v roku 2017: ako zaistiť lepšiu budúcnosť Európy?

Keď Európska komisia vydala Bielu knihu o budúcnosti Európy, rozprúdila sa na Slovensku diskusia o jadre EÚ. Ako bude toto jadro vyzerat? V ktorých európskych politikách dôjde k hlbšej integrácii?

Čo sa týka konkrétnych politík, pre Nemecko je zvlášť dôležitá integrita eurozóny. Nálada u nemeckej verejnosti, ale aj medzi politickými lídrami – najmä, hoci nielen u kresťanských demokratov – je, že by malo dôjsť hlbšej fiškálnej integrácii. Aj keď malo Nemecko veľký úžitok z eurozóny, muselo sa zapojiť do *bailoutov*, a to pre nedostatočnú hospodársku a fiškálnu koordináciu. Takže v týchto oblastiach možno očakávať hlbšiu integráciu.

Zaujímavou otázkou je tiež, ako bude vyzerat spoločná zahraničná a bezpečnostná politi-

ka. Nálada v Nemecku sa významne zmenila s berlínskym útokom (teroristický útok v decembri 2016, ku ktorému sa prihlásil Daiš). V minulosti bolo Nemecko relatívne citlivé na zdieľanie osobných dát, a to z historických dôvodov: pôsobilo tam Gestapo a Stasi. Je tam tiež veľmi silná lobby za občianske práva. Nálada politikov sa však zmenila a sú ochotnejší zdieľať dáta v záujme boja proti terorizmu. Tam môže dôjsť k prehĺbeniu integrácie.

Americká zahraničná politika je navyše kolísavá, čo môže tiež dopomôcť k integrácii v zahraničnej a bezpečnostnej politike.

Bude sa Nemecko vzhľadom na svoju minulosť cítiť v tejto pozícii pohodlne?

Integrácia v rámci NATO by bol plán A, ale s novým americkým prezidentom Donaldom Trumpom prišla nervozita. Pre Nemecko je navyše zvlášť citlivá otázka vzťahov s Tureckom (ktoré je tiež členom NATO). Dôvodom je dohoda o migrácii, ale aj fakt, že posun Turecka k autoritárskemu režimu môže mať dôsledky na početné turecké obyvateľstvo v Nemecku.

Nový francúzsky prezident Emmanuel Macron chce hlbšiu integráciu v eurozóne a narazil už na nemecký skepticizmus. Napriek tomu pokračuje v presadzovaní sociálnej

únie. Mohli by ju Nemecko a ďalšie štáty eurozóny akceptovať?

Jediné nemecké postoje v sociálnej oblasti na európskej úrovni, ktoré mi napadajú, išli opačným smerom. Obe hlavné strany – sociálni demokrati a kresťanskí demokrati – napríklad spochybnili myšlienku prídavkov na dieťa pre občanov iných členských krajín.

V Nemecku som nezaregistroval žiadnu veľkú chuť harmonizovať sociálne štandardy v Európe. Sociálni demokrati sa rétoricky hlásia k sociálnej Európe, aj (šéf Sociáldemokratickej strany, SPD) Martin Schulz má k nej blízko.

Veľký význam by som však tomu nepripisoval z dvoch dôvodov. Po prvé, vychádzajú zo súčasných prieskumov, je veľmi nepravdepodobné, že by Schulz vyhral septembrové parlamentné voľby. SPD pravdepodobne odíde do opozície.

Po druhé, kým nemeckí sociálni demokrati sa rétoricky hlásia k sociálnej Európe, v praxi podporujú veľmi tvrdé úsporné opatrenia v niektorých európskych krajinách, zvlášť, hoci nielen v Grécku.

V roku 2015 publikovali vtedajší ministri hospodárstva Francúzska a Nemecka Sigmar

(pokračovanie na ďalšej strane)

Politológ Ed Turner (zdroj: autor)

Gabriel a Emmanuel Macron – článok o potrebe hlbšej integrácie v eurozóne. Ako jej súčasť spomenuli aj európsku minimálnu mzdu.

Dnes nie je európska minimálna mzda na stole z dôvodu rozdielov medzi životnými nákladmi (naprieč Európskou úniou). Hoci nemeckí sociálni demokrati sa rétoricky hlásili k sociálnej Európe, ich skutky za posledných 10 – 15 rokov hovoria niečo iné.

A čo hrozba, že Marine Le Penová alebo politik tohto typu vyhrá ďalšie prezidentské voľby vo Francúzsku? Práve Le Penová totiž hovorí o sociálnom dumpingu z východných krajín Únie.

Bez ohľadu na problémy, ktoré Nemecko teraz má, nedostatok konkurencieschopnosti jeho vývozu nie je jedným z nich. Jeho fenomenálny export je naopak problémom. Skoro by sa dalo opýtať, či to nie je Nemecko, kto dumpuje svoj export. A ostatné krajiny sa pýtajú, ako Nemecko donútiť, aby vyvážalo menej a dovážalo viac.

Nemecká vláda bude po voľbách ešte pravicovejšia. Je pravdepodobné, že do nej vstúpia liberálni demokrati. Tí nemajú radi štátne zásahy v otázkach ako minimálna mzda. Ak do koalície vstúpia, pravdepodobne získajú – rovnako ako v minulosti – ministerstvo zahraničia, ktoré zohráva kľúčovú úlohu aj v európskych záležitostiach.

Naozaj si nemyslím, že Nemecko bude presadzovať vyššie sociálne štandardy.

Nespomenuli ste migračnú a azylovú politiku. Nemyslíte si, že hlbšia integrácia sa tam prejaví?

Nemecko bude tlačiť na ostatné štáty, aby si splnili svoje úlohy. Rado by v tejto politike videlo viac integrácie. To samozrejme vyvolá pnutia s vyšehradskými krajinami. Zároveň sa bude viac sústreďovať na to, čo sa deje, než ľudia prídu na hranice Únie. Tu mám namysli dohodu s Tureckom.

Štátny tajomník slovenského rezortu diplo-

Dnes nie je európska minimálna mzda na stole z dôvodu rozdielov medzi životnými nákladmi (naprieč Európskou úniou).

macie Ivan Korčok tvrdí, že si nevyberáme medzi integrovanejšou alebo menej integrovanou Európou, ale medzi lepšou a hrošou Európou. Môžeme v týchto politikách spolupracovať viac bez hlbšej integrácie a silnejších právomocí pre Európsku komisiu?

Ešte pred šiestimi mesiacmi bolo postavenie Komisie oslabené.

Nemecká vláda bude po voľbách ešte pravicovejšia.

V dôsledku migračnej krízy?

Áno, ale aj pre tlak, ktorý populistické strany vyvinuli na európsky projekt. Alternatíva pre Nemecko bola vtedy väčším problémom ako dnes. To platí aj pre Norberta Hofera v Rakúsku a Marine Le Penovú vo Francúzsku. Vtedy panovali obavy z posilnenia právomocí pre Európsku komisiu.

Čo sa zmenilo?

Zmenšil sa mediálny tlak spojený s utečeneckou krízou a stabilizovala sa situácia v eurozóne. Európskej krajnej pravici sa takisto darilo pod očakávanie. Národný front dopadol vo francúzskych parlamentných voľbách horšie, ako sa čakalo. AfD získa v Bundestagu kreslá, ale menej. Hofer napokon prehral rakúske prezidentské voľby.

Ešte sme nehovorili o brexite. Európske inštitúcie boli poverené, aby viedli rokovania o brexite. Veľká Británia sa tak trochu snažila rozdeliť ostatné členské štáty, ale ďaleko sa nedostala. Úloha Nemecka je veľmi dôležitá, ale je jasné, že vedúcu úlohu zohrávajú inštitúcie EÚ.

Znamená teda viac spolupráce posilnenie právomocí Európskej komisie alebo ostatných inštitúcií?

Záleží na tom, ako sa to urobí. V oblasti zahraničnej politiky možno pôjdu cez iné platformy.

A v eurozóne?

Tam sa európske inštitúcie pravdepodobne posilnia.

Politickí lídri si však dávajú oveľa väčší pozor na výroky o presúvaní právomocí na európsku úroveň ako pred 15 rokmi. Takže otvorený federalistický prístup nezaujímá.

Ale ak sa v nejakej oblasti budú zdieľať právomoci – možno v azylovej politike, určite vo fiškálnej politike – *de facto* to povedie k posilneniu európskych inštitúcií.

Dôležité však je tiež to, že citlivosť tejto témy sa za rok znížila.

Americký politológ Andrew Moravcsik tvrdí, že tvrdý brexit, vlastne skoro žiadny brexit sa neuskutoční a 90 percent vzťahov medzi Britániou a EÚ zostane rovnakých. Odvtedy boli britské voľby, nálada sa zmenila. Smerujeme k mäkkému brexitu alebo k jeho úplnému zrušeniu?

Zrušenie brexitu je stále neprípustné. Dve najväčšie strany, ktoré vzišli z volieb, sa zaviazali k brexitu. Do vlády navyše vstúpi Demokratická unionistická strana, ktorá je za brexit.

Politická situácia je však labilná. Na jednej strane existuje v dolnej snemovni väčšina za mäkký brexit. Za mäkký brexit je menšia skupina konzervatívnych poslancov, laboristi, liberálni demokrati a do istej miery aj unionisti, ktorým ide o hranicu s Írskom. Na druhej strane je pozícia Theresy Mayovej nestabilná. Ak totiž čo i len trochu pristúpi na mäkký brexit, pôjde po nej jej vlastná strana.

Európskej krajnej pravici sa darilo pod očakávanie.

Takže Mayová je medzi dvoma mlynskými kameňmi – parlamentom a vlastnou stranou.

Áno. Vypovedá o tom aj fakt, že za štátneho tajomníka pre brexit vybrala konzervatívca za tvrdý brexit, Stevea Bakera. To by nerobila, keby chcela mäkký brexit.

Okrem toho mala Mayová vždy radikálny názor na migráciu. A jej ministri zastávajú tiež tvrdú líniu: David Davis, Liam Fox a Boris Johnson.

Otázkou teda je, kto rozhodne: vláda alebo parlament? To je dnes nejasné. Vláda sľúbila, že do parlamentu predloží *Great Repeal* (pokračovanie na ďalšej strane)

Bill o tom, ktorá európska legislatíva zostane v britskom práve. Parlament by mal chcieť zachovať európske právo. Takže vláda bude v podstate robiť, čo povie parlament. Nevie, ako sa tomu dá vyhnúť.

Parlament môže tiež odhlasovať nezáväzné

rezolúcie. Labouristi ich neprestanú navrhovať: o tom, že by sme mali zostať v colnej únii alebo nemali mať „tvrdú hranicu“ s Írskom. Bude však na vláde, ako to vyrokujú.

Napokon je tu Snemovňa lordov. Opozícia má v nej väčšinu. Pred voľbami sa lordi dobre

správali, pretože vedeli, že Mayová má politický kapitál na tvrdý brexit. Jeden z kľúčových lordov mi povedal: Ak chcete vedieť, aký postoj Snemovne lordov, pozrite sa na verejnú mienku. Tá sa zmenila. Takže Snemovňa lordov bude náročnejším partnerom. ■

AKO REFORMOVAŤ SLOVENSKO? KOMISIA NÁM REFORMNÉ PLÁNY NEPRIPRAVÍ

Ekonómická radkyňa Zastúpenia Európskej komisie na Slovensku Lívia Vašáková (vľavo; zdroj: SFPA)

Autor: Zuzana Gabrižová

Reformné odporúčania pomáhajú otvárať témy, reformné plány ale nemôžu prísť z Bruselu.

Od čias finančnej krízy a uvedenia, že v eurozóne problémy jednej krajiny ovplyvňujú situáciu v ostatných, dáva Európska komisia každoročne členským krajinám odporúčania o tom, na ktoré oblasti by sa mali v reformách zamerať.

O týchto prioritách sa diskutovalo v paneli „Definovanie reformných priorit pre Slovensko“ na konferencii „EÚ v roku 2017? Ako zaisťiť lepšiu budúcnosť Európy?“.

Komisia dáva odporúčania najmä v oblastiach, ktoré nepatria do jej výlučných kompetencií. Vo februárovej správe o krajine dáva do kontrastu dobré makroekonomické výsledky a fakt, že sa nepretavujú dostatočne zlepšenia životnej úrovne a ani do oblastí zdravotníctva, školstva, kvality verejnej správy, potlačania korupcie či súdnictva.

Májové odporúčania sa potom zameriavajú na to, kde by malo Slovensko robiť viac.

Komisia odporúča smerovať investície do ľudí – vzdelávania, zdravotníctva, znižovanie dlhodobej nezamestnanosti a do integrácie Rómov. Druhá veľká línia je investovanie do efektívnej a profesionálnej verejnej správy, s čím súvisí lepšie verejné obstarávanie, boj proti korupcii, administratívna záťaž a zlepšenie súdnictva.

TÉMY DO VEREJNEJ DEBATY

Význam odporúčaní vidí ekonomická radkyňa Zastúpenia Európskej komisie na Slovensku Lívia Vašáková aj v tom, že „tlačia veci do národnej debaty“, čo má potom „výsledky v implementácii.“

Ako príklad uvádza projekt Hodnota za peniaze alebo nový zákon o štátnej službe.

Poslanec NR SR Miroslav Beblavý hovorí, že mu odporúčania Komisie pripomínajú tie, ktoré ešte pred vstupom do EÚ Slovensko dostávalo od MMF alebo Svetovej banky, hoci témy boli vtedy iné.

„Aj tam nebola kľúčová otázka, čo, ale skôr ako to spraviť a ako nájsť na to odvahu. Nie je to spor o tom, čo sú najväčšie problémy. Nezhody sú, čo s tým spraviť a kto je toho schopný.“

Problém je podľa neho v tom, že je komplikovane dizajnované reformné plány na tak zložité oblasti vo verejnej politike a nemožno očakávať od Komisie a jej pár „desk officerov“, ktorí sa Slovensku venujú. „To ani nie je cieľom.“

ZÁKONY ZMENU NEVYHNUTNE NEPRINESÚ

Na margo zákona o štátnej službe a zákona o verejnom obstarávaní poslanec hovorí, že podľa neho nepovedú k zásadnejším výsledkom. Zákon o verejnom obstarávaní len transponoval nové smernice EÚ, „ale nikto si nemyslí, že zásadne pomohol k výsledkom“.

So zákonom o štátnej službe je to podľa neho podobné.

„Venujem sa a tomu 20 rokov a tento zákon nevyvolá takmer žiadnu zmenu. Nie je to úplne vina zákona. Nemyslím si, že sa na základe vonkajšieho tlaku dajú reformovať tak komplexné systémy.“ Komisiu však oceňuje za to, že dáva na stôl témy.

Člen prezídia Republikovej únie zamestnávateľov Ján Oravec víta tlak na fiškálnu zodpovednosť, na ktorú európske pravidlá tlačia, no kritizuje postup, ktorý EÚ zvolila pri zachraňovaní súkromného sektora počas vrcholiacej krízy v eurozóne.

Páčia sa mu niektoré pasáže zo správy o krajine, napríklad tá, ktorá hovorí, že najzásadnejším rizikom pre slovenské verejné financie je dôchodkový systém.

SOCIÁLNA SÚDRŽNOSŤ

Predseda rady OZ KOVO Emil Machyna si myslí, že pomenovať problém nestačí, ale treba byť aj súčasťou riešenia. Na riešení musí byť spoločná dohoda, aby boli akceptované.

„Môžete mať akýkoľvek dobrý nápad, ak ho dáte do prostredia, ktoré ho zamietne,“ tvrdí zástupca odborov.

Je preto podľa neho dôležité starať sa o spoločenskú súdržnosť, inak sa na Slovensku nebude dať ani podnikáť.

Môžete mať akýkoľvek dobrý nápad, ak ho dáte do prostredia, ktoré ho zamietne.

DANE: CIELENEJŠIE POSTIHY

Oblasť výberu daní v poslednom roku z odporúčaní Komisie vypadla, keďže sa výber darí zlepšovať.

Ján Oravec hovorí, že vláda dosahuje zvyšovanie efektívnosti výberu vďaka tomu, že administratívne zatažuje úplne všetkých. „Nehľadáme riešenie len tých problémových.“ Radi by videli priamejšie úspešné záťahy na problémové firmy.

Beblavý sa diví, že dane z priorit vypadli. „Je to zvláštne, lebo daňová medzera je jedna z najväčších v Európe. Netreba sa s tým uspokojiť.“

Vašáková uznáva, že daňová medzera klesla zo 40 na 30 %, čo je stále dvojnásobok priemeru EÚ. Komisia na túto oblasť podľa nej nerezignovala. Ponúka krajinám technickú

(pokračovanie na ďalšej strane)

podporu pri rozlišovaní daňových hriešnikov cez využívanie tzv. daňových ratingov, ktoré zacielia na problematické praktiky.

Súvisiacia otázka je podľa Beblavého, do akej miery by malo dôjsť k daňovo odvodových reformách. Zmena štruktúry daňovej politiky.

Daňovo-odvodové zaťaženie práce je vysoké, je priestor aby sme to presúvali inde.

„Daňovo-odvodové zaťaženie práce je vysoké, je priestor aby sme to presúvali inde.“

REFORMNÝ LEADERSHIP

Beblavý dodáva, že na Slovensku sme si v minulosti zvykli, že reformný leadership prichádza z ministerstva financií, pričom to tak už dlho nie je.

„Rezorty financií sú spravidla konzervatívne, lebo sa obávajú následkov veľkých pohybov. Potrebujeme inštitúciu alebo útvar, ktorý by mal konzervativizmus vyvažovať.“ Hodnota za peniaze podľa neho nie je reformný projekt, ktorý zmení túto krajinu.

Podľa Lívie Vašákovéj túto funkciu do určitej miery plní Úrad podpredsedu vlády pre investície, ktorý sa stará napríklad o zásobník

projektov, ktoré by a mohli financovať prechod na inovatívnejšiu ekonomiku.

KDE ŠETRIŤ?

Pokiaľ ide o odporúčania, kde šetriť v rozpočte, Komisia vidí možnosti zvyšovania nákladovej efektívnosti v zdravotníctve. Rozpočtová konsolidácia sa doteraz na Slovensku diala najmä cez príjmovú stránku, teda, že nám v dobrých časoch rástli daňové príjmy.

Na výdavkovej strane navrhla Komisia tzv. výdavkové stropy.

„Nestrela sa to s nadšením,“ hovorí Vašáková.

SOCIÁLNY SYSTÉM ZAMESTNANOSŤ NESPRAVÍ

Na otázku z publika na margo údajnej laxnosti a zneužívania sociálneho systému na Slovensku poslanec Beblavý hovorí, že s reformami, ktoré začali v roku 2002 má Slovensko jeden z najtvrdších sociálnych systémov v Európe.

Až takú zmenu na poli nezamestnanosti to však nedosiahlo. Len reforma sociálneho systému nestačí, na trhu práce sú ďalšie faktory ako je vzdelanosť, zručnosti alebo verejná doprava. V niektorých regiónoch je to vec väčších investícií a otázka podpory mobility cez nájomné bývanie pre ľudí, ktorí pracujú a sú ochotní sa za prácou presťahovať.

NEUROBÍ NIČ, AJ TAK SI ODSYPE

Na margo odporúčaniu k potlačaniu korupcie Ján Oravec tvrdí, že korupcia vzniká tam, kde systém nefunguje, napríklad v zdravotníctve.

Vašáková si myslí, že Slovensko má relatívne dobrú legislatívu aj vysokú mieru transparentnosti vo verejnom aj súkromnom sektore. Problém je skôr v implementácii.

Beblavý považuje za veľký problém roztváranie nožníc medzi tým, čo sa na verejnosti o korupcii vie a miery vyvodzovania zodpovednosti. Z toho prameniaca frustrácia ohrozuje základy štátu a demokracie.

Rozpočtová konsolidácia sa doteraz na Slovensku diala najmä cez príjmovú stránku, teda, že nám v dobrých časoch rástli daňové príjmy.

„Na západe sa niečo urobí a niekto si niečo odsype. Na východe nikto nič neurobí a aj tak si odsype.“ Príkladom je podľa neho informatizácia.

„Potrebujeme vymáhať základnú slušnosť. Výsledky za peniaze sú tak hrozné, že vyvodzovanie zodpovednosti by malo byť aj keby sa nedokázala trestná zodpovednosť. Ak by sme toto začali postihovať, postihne to rovnakých ľudí.“ ■

FRANCESCO BRIGANTI: JADRO JE SAMO OSEBE PRÍLIŠ ÚZKY FORMÁT

Autor: Lucia Yar

Podľa talianskeho politológa je treba namiesto jadra ako uzavretého bloku hovoriť o spolupráci na rôznych úrovniach, v rôznej rýchlosti a rôznych témach.

Francesco Briganti je riaditeľom Employee Benefit and Welfare Institute (EBWI) v Bruseli.

Koncept „jadra Európy“ sa v ostatnom čase ako téma dostala u nás do popredia najmä vďaka politickej špičke. Je táto diskusia taká horúca aj v ostatnej Európe?

Koncept viacrýchlostnej Európy (tzv. Multispeed Europe Concept) je podľa môjho názoru omnoho lepšie riešenie. Dnes skutočne potrebujeme byť flexibilnejší: rozdielne sú krajiny, ich ekonomiky aj záujmy, niektoré veci nás spájajú, iné rozdeľujú.

Myslím si, že jadro je samo osebe veľmi úzky formát: rovnaké krajiny pracujú spoločne stále na tých istých témach. Doteraz boli v jadre Únie práve jej zakladajúce štáty, najmä kvôli histórii, veď spolupracovať začali už pred 60 rokmi.

Ak existujú iné, ďalšie iniciatívy budúcej hlbšej integrácie, zakladajúce členské štáty EÚ budú na nich ochotnejšie spolupracovať. No aj tam sa veci môžu zmeniť: Fran-

cúzsko, Holandsko, ale aj Taliansko majú silne euroskeptické strany.

V tomto zmysle by napríklad krajiny ako Slovensko nemali predispozíciu do takejto centrálnnej skupiny v počiatkoch patriť?

Nemyslím si, že by sa dnes plánovalo vytvorenie klubu krajín, ktoré by vylúčil ostatných. Krajiny, ako je tá vaša, sa môžu slobodne rozhodnúť, či zostanú v skupine, alebo nie. Práve preto hovorím o pružnej, viacrýchlostnej Európe. Hovoríme o vôli krajín zasiahnuť, o koncepcii dobrovoľnej vôle, ktorá je tiež súčasťou Bielej knihy.

Nie naopak, že by sa niektoré krajiny rozhodli vylúčiť iné. To nie je viacrýchlostná koncepcia, ale diktátorstvo.

Eurozóna môže byť jej príkladom. V počiatkoch to bol veľký experiment, ktorý sa začal s menším počtom krajín. V priebehu rokov sa k euru pridali ďalšie členské štáty, ktoré sa cítili pripravené a ochotné tak urobiť.

Diskusia či už o jadre, alebo skupine v jednej z rôznych rýchlostí nastavených skupín členských krajín EÚ sa rovnako posúva. A to od identity cez hospodárstvo až k téme Sociálnej Európy. Získava si práve koncept sociálnosti v Európe viac priaznivcov?

Aby som bol úprimný, Sociálna Európa nie

je pre verejnú mienku dostatočne sexy téma. Všetci totiž predpokladáme, že sociálne politiky sú národnou výsadou. V súčasnosti je to stále tak, no len preto, že členské štáty chcú, aby národnými boli.

Čiastočne je to škoda, pretože ľudia si nevedomujú, že Sociálna Európa by mohla priniesť pridanú hodnotu do rôznych dimenzií, ako je mobilita pracovníkov, roaming, Erasmus, alebo ďalšie veci, pre ktoré si hovoríme: Je to super byť v Európe!

Je tiež pravda, že jej koncept je z mnohých hľadísk zložitý, keďže máme veľa názorov na to, ako a do akej miery by štát mal „dávať“ občanom. Koncept sociálneho blahobytu je v podstate odlišný v Británii, na Slovensku alebo vo Francúzsku.

Vieme ale nájsť akési spoločné body?

Určite. Na jednej strane si hovoríme, že sme rozdielni, no ak si porovnáte Európu s Amerikou či Áziou, uvidíte aká podobná je mentalita Európanov v otázkach sociálneho štátu, v ktorej má naprieč celou Európou štát stále silné postavenie.

Určite by sme vedeli nájsť spoločné minimálne kritériá, na ktorých by sa zhodli všetky členské štáty.

(pokračovanie na ďalšej strane)

Je to ale potrebné, keď dnes už má svoju fungujúcu sociálnu politiku každá krajina Únie?

Mohli by sme vytvoriť obrovské úspory z rozsahu. Predstavte si, že vytvoríte paneurópsky plán podpory v nezamestnanosti alebo schému záruk pre mladých ľudí. Ak by táto schéma bola financovaná všetkými európskymi krajinami spolu, bolo by to pre každého lacnejšie.

Tu hovoríme o solidarite. Solidarita je nielen ideologický koncept, ale aj praktický, ekonomický koncept, podľa ktorého ak potrebujete sociálnu podporu, dostanete ju od ostatných. Ale keď sa karta obráti a podporu potrebujú iní, zaplatíte za nich vy.

Situácia sa dnes v Európe presne takto mení: bohaté krajiny môžu mať problém zajtra a naopak. Pozrite sa napríklad na Írsko, jednu z najchudobnejších krajín v Európe v deväťdesiatych rokoch a do roku 2008 jednu z najbohatších. Potom obrov-

Koncept viacrýchlostnej Európy (tzv. Multispeed Europe Concept) je podľa môjho názoru omnoho lepšie riešenie.

ská ekonomická kríza (Írsko malo vlastnú Troiku a od Únie a Medzinárodného menového fondu dostala miliardy na podporu), a napokon uzdravenie v ostatných rokoch.

Ak si dnes vezmete všetky náklady napríklad na nezamestnanecké schémy v EÚ, v prípade, že by sa spojili do paneurópskeho celku, boli by lacnejšie a úspory z rozsahu by boli využívané efektívnejšie.

Ako ale podobné idey vysvetliť európskej populácii, keď v každej z členských štátov Únie rastie nacionalizmus? Uveria, že na európskej úrovni to skutočne pôjde efektívne?

Povedal by som, že najhoršie momenty máme za sebou, najmä v súvislosti so šo-

kom z brexitu. Všetci sme sa obávali domino efektu, ktorý ale nenastal. Práve naopak.

Povedzte si ale, kto dnes ostáva v Únii euroskeptickým? Ľudia, ktorí sú nemajetní, nezamestnaní, žijú na okrajoch miest. Viete si predstaviť, že im každý mesiac príde do schránky obálka s logom Únie? Som si istý, že toto by sa ľuďom páčilo a povedali by si: Európa je tu vtedy, keď ju potrebujem, asi predsa len stojí za to.

Sociálne reformy v krajine sú vždy ťažké. Ak pridáte s udržateľným variantom, znižuje sa

pod ďalší diktát z Bruselu. Mnoho západných krajín si to neuvedomuje. Mnohí si mysleli, že „nové“ krajiny im budú vďačné za príležitosť aj za fondy. No veľmi skoro pochopili – najmä pri Poľsku – že až takí vďační ste neboli.

Krajiny strednej a východnej Európy ale predstavujú významnú pridanú hodnotu v Únii z dvoch dôvodov: jedným je obrovské rozpätie rastu v porovnaní s vyspelými európskymi hospodárstvami, čo je dobré pre všetkých. Druhým je kvalifikovaná

veľkorysosť systému. Práve preto sú EÚ inštitúcie stále označované za tie zlé, ktoré „od nás žiadajú vykonať nepopulárne reformy“.

Čo by krajiny ako Slovensko mali urobiť, aby sa dostali do centra reforiem, alebo do skupiny, ktorá vo viacrýchlostnej Európe napreduje najrýchlejšie?

Krajiny vo vašom regióne sa tiež odlišujú. Poľsko a Maďarsko sú jasne euroskeptické. Slovensko má bližšie k Nemecku najmä kvôli hospodárstvu. História je ale veľmi dôležitá.

Krajiny vášho regiónu sa dostávali spod diktátu Moskvy a nemali v pláne dostať sa

a ambicióznou populáciou, ktorá má navyše pôsobivú mladú vládnucu triedu, mladí ministri, riaditelia, rektori a dekáni. Je to čerstvá energia a nové myšlienky.

No nebol by som rád, aby sa z nich vytvoril blok, nepotrebuje rozdeľovanie. Ak ostane zaseknutý v bloku, budete stále niekde v kúte. Dnes potrebujeme flexibilitu, a to na rôznych platformách, pri rôznych stoloch. Na niektorých veciach môžeme robiť spoločne, na iných nie, tak ako to bolo v minulosti pri eure. Práve takéto iniciatívy majú potenciál na väčší rast s tým, že sa k nim pridajú aj iní. ■

AKÝCH POLITÍK SA DOTÝKA JADRO EÚ?

Autor: Pavol Szalai

Pre Slovensko bude kameňom úrazu minimálna mzda a migrácia.

Prezident Andrej Kiska sa v správe o stave republiky opatrne vyslovil za vstup Slovenska do jadra Európskej únie.

„Slovenskej republike ako jej politickí reprezentanti neposlúžime tým, že budeme zlostne vykrikovať nekompromisné postoje z periférie európskej politiky,“ povedal Kiska v stredu 14. júna v pléne Národnej rady SR. „Ale tým, že budeme trpezlivo hľadať kompromis-

né riešenia za jedným stolom. V jadre Európskej únie. V prvej lige európskej politiky.“

Podľa Kisku však „nie je možné riadiť úniu, ktorá sa nedokáže rozvíjať, lebo raz sa za ňu jeden, inokedy druhý.“

Prezident nadviazal na ostrú výmenu Robert Fica (Smer-SD) a Richarda Sulíka (SaS). Premiér najskôr povedal, že ak sa Slovensko nestane súčasťou európskeho jadra, ktoré sa integruje rýchlejšie, zostane „odstavené v depe na druhej koľaji.“ Sulík potom Fica kritizoval, že nepovedal, čo znamená byť v európskom jadre.

Ako bude toto nové jadro vyzerat?

EURÓPSKE JADRO PODĽA FICA

Fico svoje predstavy o európskom jadre načrtol už skôr.

Slovensko sa podľa neho musí zapojiť do užšej integrácie, ktorá sa bude odohrávať v **eurózóne**. Užšia integrácia bude znamenať aj veľmi citlivé rozhodnutia, napríklad v **sociálnej** či **daňovej oblasti**, uviedol premiér.

„Budú to aj významné rozhodnutia, ktoré sa budú týkať aj **obranu** a **bezpečnosti**, kde sa bude možno integrácia prejavovať v intenzívnejšej spolupráci krajín, pokiaľ ide o zbrojnú výdavky na obranu,“ vyhlásil Fico.

(pokračovanie na ďalšej strane)

Minister zahraničných vecí Miroslav Lajčák (Smer-SD) spresnil, že domáca diskusia sa bude odohrávať v Rade solidarity a rozvoja, v ktorej sedia zamestnávateľia, odbory, neziskové organizácie aj cirkev.

Rada sa bude postupne venovať jednotlivým témam užšej integrácie. Na konci júna začne podľa Lajčáka so sociálnymi vecami.

SOCIÁLNA EURÓPA. AJ MIGRÁCIA?

Keď neskôr Fico reagoval na Sulíka, bol konkrétnejší.

„Mám byť proti tomu, ak by integrácia tohto typu bola založená na **spoločnej minimálnej mzde?**“ položil si rétorickú otázku. Integrácia v sociálnej oblasti podľa neho prinesie **zákaz sociálneho dumpingu** ako aj **zblížovanie životných úrovní**.

Premiér však nespomenul oblasť **migrácie**. Slovensko prijalo v rámci relokáčnej

Kandidát Macron sa vyjadroval v Amiens počas návštevy tamojšej fabriky Whirlpool, ktorej výroba sa má presunúť do Poľska.

Ale aj dnes ako prezident Macron opakuje, že chce hlbšiu ekonomickú a sociálnu integráciu v eurozóne, silnejšiu obrannú politiku, ale aj **reformu azylového systému**.

ČAKANIE NA FRANCÚZSKO-NEMECKÝ MOTOR

Francúzsky prezident sa samozrejme bude musieť dohodnúť s nemeckou kancelárkou alebo kancelárom, ktorý vzíde zo septembrových parlamentných volieb.

A nebude to mať ľahké. Najskôr musí ukázať, že sám dokáže reformovať francúzske financie a ekonomiku.

Nemecká kancelárka na prvom stretnutí s Macronom pripustila **otvorenie európskych zmlúv**. Akékoľvek silné či konkrétne

ela Macrona (za Socialistickú stranu), ktorý vydali v júni 2015 britskom Guardiane.

Vyslovujú sa v ňom v prvom rade za rozpočet pre eurozónu. Súčasný rozpočtový pravidlá pre jednotlivé krajiny totiž neumožňujú optimálnu fiškálnu politiku pre eurozónu ako celok v dobrých ani v zlých časoch. Jednotlivé ekonomiky čelia rozličným ekonomickým cyklom a spoločný rozpočet by umožňoval stabilizovať ich prostredníctvom investícií.

Ministri zdôraznili, že rozpočet nemá riešiť dlhodobú zadlženosť krajín. To bude úlohou Európskeho menového fondu, ktorý má vzniknúť z existujúceho Európskeho stabilizačného mechanizmu.

Gabriel a Macron sa zároveň prihovorili za nové spoločné pravidlá pre reštrukturalizáciu dlhu pre krajiny v najväčšej núdzi. O týchto návrhoch pravdepodobne hovoria na prvom stretnutí Macron s Merkelovou.

2. DAŇ Z FINANČNÝCH TRANSAKCIÍ A SPOLOČNÁ KORPORÁTNÁ DAŇ

Vtedajší ministri Nemecka a Francúzska v komentári tvrdia, že rozpočet eurozóny môže byť financovaný zo spoločnej dane z finančných transakcií a z čiastočne harmonizovaného spoločného základu korporátnej dane.

Daň z finančných transakcií (FTT) je už teraz predmetom rokovaní vo formáte posilnenej spolupráce, teda nie všetkých 28 štátov. Zúčastňuje sa ich desať štátov vrátane Slovenska. Dohoda je podľa hlavného vyjednávača na dosah, nič však ešte nie je isté.

Financovanie rozpočtu eurozóny z korporátnej dane predpokladá dohodu na spoločných pravidlách. Komisia vlni predložila návrh spoločného konsolidovaného základu dane z príjmov právnických osôb (CCCTB). Momentálne sa na ňom snažia dohodnúť členské štáty v Rade EÚ, diskusiu viedlo aj slovenské predsedníctvo.

Reforma má prebehnúť v dvoch fázach. V prvej fáze sa majú štáty dohodnúť na jednotných pravidlách pre nastavenie daňového základu, čo by malo zjednodušiť podmienky pre podnikateľov ako aj zabrániť firmám vyhýbať sa daňovým povinnostiam.

Druhá fáza je venovaná diskusii o spôsobe prerozdelenia základu dane nadnárodných spoločností medzi členské štáty.

3. MINISTER FINANCIÍ A PARLAMENT PRE EUROZÓNU

Gabriel a Macron sa vo svojom komentári vyslovili za komisára pre euro a za vytvorenie skupiny europoslancov z eurozóny v rámci Európskeho parlamentu. Diskusia sa odvtedy už vyvinula, cieľ však zostal rovnaký: demokratizovať rozhodovanie v eurozóne.

Macron v prezidentskej kampani navrhol vytvorenie postu európskeho ministra hospodárstva (pokračovanie na ďalšej strane)

Kto bude v jadre? (zdroj: Pixabay.com)

schémy len 16 z 902 žiadateľov o azyl, ktorých malo prijať. Keďže však vyjadruje väčšiu vôľu spolupracovať, Európska komisia mu nehrozí sankciami ako ostatným krajinám V4.

Komisia pri tejto príležitosti nezabudla pripomenúť, že Únia je založená na solidarite a spoločnej zodpovednosti.

Aj prístup k migrácii sa preto môže stať vstupenkou do európskeho jadra.

AKO SI TO PREDSTAVUJE MACRON

Témy migrácie a **právneho štátu** vyzdvihol počas predvolebnej kampane nový francúzsky prezident.

„Nemôžeme mať Európu, ktorá diskutuje o desatinnej čiarky v každej rozpočtovej otázke každej krajiny, a ktorá – keď máte členskú krajinu Únie ako Poľsko alebo Maďarsko – sa rozhodne neurobiť nič v otázkach súvisiacich s univerzitným vzdelávaním, utečencami, základnými hodnotami,“ myslí si Macron, ktorý bude svoju krajinu viesť najbližších päť rokov. Odkázal pritom na spor Bruselu o Stredoeurópsku univerzitu v Budapešti a zároveň o ústavný súd vo Varšave.

vyjadrenia o hlbšej ekonomickej integrácii s Francúzskom však od nej pred domácimi voľbami nemožno očakávať. Iniciatíva preto nateraz vychádza hlavne z Paríža.

V minulosti sa však akákoľvek hlbšia integrácia odohrávala okolo francúzsko-nemeckého motora. Najnovší impulz prišiel s vlnajším referendum o brexite. Na to nadviazala Európska komisia so svojimi **piatimi scenármi ďalšej integrácie**.

Za jeden z nich, vznik koalícií ochotných, sa potom vyslovili Francúzsko, Nemecko, Taliansko a Španielsko.

1. ROZPOČET PRE EUROZÓNU A EURÓPSKY MENOVÝ FOND

Aké konkrétne návrhy na hlbšiu integráciu možno očakávať tentokrát? Inak povedané, ako môže nové európske jadro vyzerat?

Odpoveď naznačujú minulé vyjadrenia francúzskych a nemeckých predstaviteľov, ako aj z práve prerokované návrhy. Základom diskusie je spoločný komentár vtedajších ministrov hospodárstva Sigmara Gabriela (za Sociálnodemokratickú stranu) a Emmanu-

podárstva a financií. Ten sa má podľa Macronovho programu zodpovedať novému parlamentnému zhromaždeniu eurozóny zloženému z národných (nie európskych) poslancov.

Nemecký minister financií Wolfgang Schäuble v rozhovore po francúzskych voľbách privítal myšlienku demokratizácie eurozóny v podobe konzultatívnych právomocí pre parlament eurozóny; zložený z europoslancov. Súhlasil aj so založením rozpočtu pre eurozónu v podobe rozšíreného Európskeho stabilizačného mechanizmu.

On aj ďalší nemeckí predstavitelia však dlhodobo odmietajú priame rozpočtové transfery, o ktoré by sa v praxi mohol opierať taký rozpočet pre eurozónu, o ktorom hovorí Macron.

To sa týka aj európskeho poistenia v nezamestnanosti, ktoré by pomáhalo krajinám s dočasne vysokou nezamestnanosťou. Ako tému ho nastolilo slovenské predsedníctvo v Rade EÚ.

4. MINIMÁLNA MZDA A SOCIÁLNA ÚNIA

Celkom jasné nie je ani súčasný postoj Nemecka k ďalšiemu návrhu z komentáru Gabriela a Macrona.

Ide o čiastočnú harmonizáciu minimálnej mzdy, ktorú nový prezident presadzoval aj v kampani. V Európe však zatiaľ nie je na programe dňa.

O platoch v Únii sa naopak diskutuje už dlho, najnovšie v súvislosti s vyslanými pracovníkmi. Práve súčasne platná smernica zabezpečuje ľuďom, ktorí sú zamestnaní v jednom členskom štáte a pracujú v inom, minimálnu mzdu v hostovskej krajine. V praxi sú však ich platy nižšie.

Komisia preto predložila návrh, ktorý pove-

die k zavedeniu platu bežného v danom sektore hostovskej krajiny a niektorých ďalších opatrení. S tým súhlasia západoeurópske krajiny.

Stredoeurópske krajiny vrátane Slovenska takúto revíziu odmietajú. Ich parlamenty už Komisii vystavili žltú kartu. Tá však trvá na svojom návrhu.

S cieľom budovať sociálnu úniu predložila Komisia nedávno celý balík opatrení. Keďže však v tejto oblasti nemá Únia právomoci, ide hlavne o odporúčania určené predovšetkým štátom eurozóny. Ústredným bodom je zrovnoprávnenie žien na trhu práce.

5. OBRANNÁ ÚNIA

Nad rámec ekonomických a sociálnych politík sa hovorí o integrácii v obrannej politike.

Na tú vyzvali vlni na jeseň vtedajší ministri obrany Nemecka a Francúzska, tú potvrdil aj bratislavský summit a o tej napokon hovoril Emmanuel Macron vo svojej predvolebnej kampani.

K debate minulý týždeň prispela aj Komisia, ktorá vydala nový dokument o obrane EÚ. Navrhla v ňom tri možné scenáre.

Prvý scenár hovorí o bezpečnostnej a obrannej spolupráci, v ktorej EÚ dopĺňa členské štáty, no jej účasť na náročných operáciách zostáva obmedzená.

Druhý scenár ponúka formu zdieľanej bezpečnosti a obrany. Členské štáty podľa neho majú zdieľať určité finančné a operačné prostriedky a EÚ zohráva aktívnejšiu úlohu pri ochrane Európy navonok i vo vnútri.

Tretí scenár prichádza s víziou skutočnej spoločnej bezpečnosti a obrany. Podľa neho by vznikla spoločná obrana na základe článku 42 Zmluvy o EÚ, ktorá umožňuje skupine

štátov posunúť európsku obranu na ďalšiu úroveň.

Komisia tiež navrhla Európsky obranný fond, ktorý má koordinovať, dopĺňať a posilňovať investície jednotlivých krajín do obranného výskumu a nákupov techniky.

6. SPOLOČNÁ AZYLOVÁ POLITIKA

Azylová politika vystúpila do popredia v diskusii o viacerýchlostnej Európe v kontexte migračnej krízy. Z viacerých západoeurópskych krajín aj zo strany Komisie už zaznelo, že solidaritu sa v Únii nevzťahuje len na dotovanie chudobných regiónov, ale aj na migračnú politiku.

Nemecko svoj postoj vyjadrilo prijatím milióna žiadateľov o azyl. Emmanuel Macron sa v kampani nevyslovil proti prijímaniu utečencov. Ako prezident hovorí o potrebe reformy spoločnej azylovej politiky.

Isté je, že tá nepôjde cestou „flexibilnej solidarity“ či „efektívnej solidarity“, ako to navrhol slovenské predsedníctvo v Rade EÚ. Slovenské koncepty zavrhol nasledujúce, maľské predsedníctvo, ktoré trvá do konca júna.

Na stôl sa vrátili povinné kvóty a trestanie krajín za ich nedodržanie, napríklad aj krátením štrukturálnych fondov, píše Denník N. To je presne to, čo namietajú vyšehradské krajiny. Aj pred Súdny dvorom EÚ, kam podali Slovensko a Maďarsko sťažnosť proti rozhodnutiu Rady z roku 2015 o povinnom prerozdelení utečencov.

Okrem odporu proti povinným kvótam sa Vyšehradská skupina zhodne na silnej podpore spolupráce s tretími krajinami cez migračné kompakty podľa vzoru dohody s Tureckom a na ochrane vonkajších hraníc Únie, kde je pripravená prispieť finančne či personálom. ■

AKO ZAISTIŤ LEPŠIU BUDÚCNOSŤ EURÓPY?

Po referende o brexite prišla Európska komisia s Bielou knihou o budúcnosti Európy. Začala sa diskusia o hlbšej integrácii, európskom jadre, prvej lige. Ako by malo jadro EÚ vyzerať a aké sú slovenské priority? Týmto témam sa 19. júna 2017 venovala konferencia EÚ v roku 2017: Ako zaistiť lepšiu budúcnosť Európy?

Partneri:

Pre viac informácií
o EurActiv Špeciáloch...

KONTAKTUJTE NÁS:

Zuzana Gabrižová, Šéfredaktorka,
+421 254 432 633, gabrizova@euractiv.sk
Pavel Nikodem, Výkonný riaditeľ,
+421 910 929 575, nikodem@euractiv.sk

KDE NÁS NÁJDETE:
Štefánikova 19
811 05 Bratislava

VYDAVATEĽ:
I-Europa s.r.o.
www.euractiv.sk